

Coronavirus

woensdag 25 maart 2020

Even wat op papier. Er is zoveel gebeurt sinds het coronavirus ook Nederland heeft bereikt. Het ging allemaal behoorlijk snel. Het éne moment zat ik nog met Bob bij ons stamcafé In de Wildeman. Er was een man en een paardenkop. Simon en Elsbeth zaten er nogal aangedaan bij. Ik zelf was ook al enigszins van slag. Het hing al een beetje in de lucht dat de cafés misschien spoedig dicht zouden gaan dus Bob en ik hadden onze plan om weer eens naar In de Wildeman te gaan verplaatst van zaterdag naar donderdag (12 maart).

Zaterdag zou er een evenement ontmoet & groet zijn van de Kromme Haring bij de Bierkoning. Gijs, de brouwer, meldde zich af omdat hij zat te hoesten en het was inmiddels geadviseerd door de regering om dan thuis te blijven. Je mocht al niet meer de deur uit als je hoestte of koorts had. Ook grote evenementen met meer dan 100 mensen werden afgelast.

Zaterdag was ik weer aan het werk. Bob kwam mij oppikken en we hebben zoals gebruikelijk een Duits bier bij 't Kelkje gedronken. De volgende dag was ik weer in de winkel. Bob zou 's middags naar de Druif gaan om dat het de derde zondag van de maand was en daar als gebruikelijk een Duits vaatje op de bar stond. Om zes uur verscheen er een oproep van de regering dat alle cafés en restaurants stante pede dicht moesten. Bob was al onderweg naar de Druif maar is weer huiswaarts gekeerd. Ik zat te janken op het werk. Het éne na het andere café sloot zijn deuren. Al mijn favoriete locaties met eigenaren die je kent en waar je vrienden ontmoet. Het was allemaal zeer onwezenlijk. Net of je in een nachtmerrie bent beland en hoopt te ontwaken. Helaas bleek dat niet het geval. Het bleek de harde realiteit.

Maandag ging ik weer naar mijn werk. Heb wel gevraagd of ik een uurtje eerder wegkon. Wilde graag thuis de speech van Rutte zien. Niet weer in mijn eentje zoiets beleven in de winkel. Net als de dag daarvoor met al die cafés die achterelkaar een bericht plaatsen op Facebook dat ze gingen sluiten. Jos bleek het steeds lastig te vinden om afstand te nemen. Het is natuurlijk best raar als je elkaar zo goed kent. Maar wilde mij er toch maar aan houden. Rutte had een goede speech. Hij deelde zijn bezorgheid maar bleef ook rustig. Steeg uit boven de partijen. Vond het op dat moment geen probleem dat hij niet van mijn partij is. (De speech van de koning, enkele dagen later viel enorm tegen en voegde niets toe).

Het boek "Stad der blinden" van José Saramago kwam steeds in mijn gedachten. Heb het opnieuw gekocht omdat ik het waarschijnlijk had uitgeleend en niet teruggekregen. Althans ik was 'm kwijt. Er wordt zo'n zelfde soort situatie omschreven. Niet dat daarin iedereen ziek wordt, maar daarvoor in de plaats wordt iedereen blind. De mensen worden steeds wreder en er heerst een grimmige sfeer.

Enfin, er zijn sinds die tijd zoveel gedachten in mij opgekomen en er is ook zoveel gebeurt dat het mij wel prettig leek om wat op te schrijven.

Mijn gedachten gingen ook bijvoorbeeld uit naar Joke, Bob zijn zus. De laatste keer dat we haar zagen, een week of twee geleden, was ze al zeer verzwakt door de kanker. Bij het afscheid had ik sterk het gevoel dat ik haar voor het laatst had gezien. Maar als ze dan binnenkort inderdaad zou sterven, hoe wordt het afscheid dan? Er mogen geen bijeenkomsten meer plaatsvinden, je kan elkaar niet eens troosten. Verschrikkelijk toch.

Vanochtend een videogesprek gehad met drie zussen en mama. Erg vreemd, maar het kan even niet anders. Wel fijn om elkaar weer te zien. Vooral mijn moeder. Ze is nog niet zo lang uit het ziekenhuis. Ze zag nog wel wat wit. Door het coronavirus mogen wij haar niet bezoeken. Dat is een zware dobber. Net nu ze wel wat aandacht kan gebruiken. Gelukkig is haar vriend Harm er. Hij is een zeer zorgzame man. Zorgt voor het eten, de was en dat mijn moeder af en toe buiten komt.

Ik ben veel te bang om haar te bezoeken. Met die zwakke gezondheid. Als zij het virus krijgt zal ze beslist sterven. Gelukkig zag zij vrij snel zelf in dat het niet handig was om bij haar langs te gaan. Blij dat ze het zelf zei en het niet van mij uit moest gaan.

Ik ben nu twee dagen thuis. Ik heb ongeveer twee weken achterelkaar gewerkt in de Bierkoning. Op het laatst waren het geen hele dagen meer maar halve. Toch was het psychisch enorm zwaar. Mijn twee collega's zijn aan het kuchen en zitten thuis. Voelde mij af en toe een Florence Nightengale die de Bierkoning ging redden.

Waarom blijf je open zou je denken? Het is best gevaarlijk en ik behoor tenslotte zelf ook tot een risicogroep. Niet dat je eerder besmettelijk bent heb ik begrepen, maar als je het krijgt ben je goed de lul. Je krijgt met deze ziekte namelijk last van je longen, de ademhaling, wat weer invloed heeft met het pompen van je hart. Af en toe heb ik de gedachten dat ik het krijg en enorm naar adem loopt te happen, maar probeer dit vervolgens snel weer uit mijn hoofd te zetten.

De winkel blijft wat mij betreft open omdat ik natuurlijk een groot hart voor de zaak heb. Vind het fijn dat in deze verschrikkelijke tijd mensen tenminste nog een bier bij ons kunnen komen halen en daar van kunnen genieten. Ook merk ik dat ik mij steeds meer verbonden voel met de kleine winkel. Vind het zeer prettig als ze nog open zijn. Dat ik kaas bij Kef kan kopen voor de kaasfondue of groenten bij onze Turkse winkel en dat ik op de markt naar mijn kaaskraam kan en de notenboer. Daar wordt ik zelf ook erg gelukkig van. Beter dan in een overvolle Jumbo mijn boodschappen halen zoals in het begin het geval was. Ik stond daar op een gegeven moment in de rij en bedacht mij of ik de spullen wel echt nodig had. Voelde mij niet echt op mijn gemak met als die hamsterende mensen. De volgende keer dat ik weer bij de Jumbo was voelde het weer niet echt prettig en kon ik gelukkig weer wegglijpen uit de winkel doordat er een klant naar binnen ging waardoor de poortjes werden geopend.

Gelukkig is de situatie in de supermarkt nu wel veranderd. Vanochtend stond er een lange rij voor de ingang. Iedereen nam keurig 1,5 meter afstand. Vrij snel kon ik naar binnen en daar waren veel gangpaden totaal leeg.

Maar enfin. Verder over de Bierkoning. De regels bij ons zijn ook steeds strenger geworden. Eerst stond ik nog de hele dag. Nu alleen nog maar halve. Bij ieder contact was ik mijn handen en laat maar twee personen per keer binnen. In het begin heb ik nog een keer een gezin binnengelaten. Dat zou ik nu absoluut niet meer doen. Ook ga ik niet echt meer op de mensen af om ze adviezen te geven. Ik heet ze natuurlijk wel van harte welkom in de winkel, maar laat ze dan zelf hun keuze maken. Er staan kratjes voor de balie zodat er als vanzelfsprekend een afstand ontstaat en er wordt natuurlijk alleen gepind. Gelukkig zijn de klanten zeer dankbaar dat je open bent. Afgelopen zaterdag stonden er zelfs mensen in de rij. Het was een zonnige dag en er heerste een ontspannen sfeer. Het leek echter net op een Oostblok land waar mensen in de rij moesten staan voor hun spullen.

Afgelopen zaterdag kwam Bob mij ophalen bij de Bierkoning. Hij begon zoals gebruikelijk gelijk de vakken aan te vullen. Om vijf uur was het tijd voor een bier. Om zes uur sloot ik de winkel en daarna hebben we gekeken naar Bob Wayne die een live show gaf vanuit zijn truck. Hij zat vast in Duitsland. Wat was dat geweldig zeg. Even iets leuks. We zijn daarna naar huis gelopen door een verlaten stad. Bob had op de heenweg al een kroegentocht gehouden en op de terugweg gingen we ook langs diverse cafés. Het was zeer triest. Zo'n totaal verlaten stad. Het was half acht. Misschien moesten we toch maar besluiten om mocht deze pandemie ooit voorbij zijn om in de stad te blijven. We voelen ons er zeer verbonden mee. Thuis hebben we naar the Kik gekeken die ook een live show gaf. Toch wel zeer prettig om met zijn tweeën te zijn en die samen te beleven met een mooi glas bier bij de hand.

Margreet en Mirte kwamen naar de Bierkoning. Moest hun op gepaste afstand te woord staan. Mirte kwam later onze Ipad lenen om haar huiswerk te kunnen maken. Alle scholen zijn tot 1 juni gesloten. Zelfs bij de deur moesten we 1,5 meter afstand houden. Dat was best heel erg.

Komt een gek in de winkel. Er staat net een andere klant af te rekenen. Toevallig had ik het de avond ervoor nog over met Bob. Zouden er op dit moment niet veel verwarde mensen rondlopen die het leuk vinden om een loopje te nemen met de ziekte. De verwarde man wil mij een hand geven. Ik glimlach en zeg dat we dit niet meer doen nu. De klant zeg dat hij de deur uit wil. De verwarde man zegt dat hij niet eng is, geen ziektes heeft. Ik blijf glimlachen en zwaai naar 'm en loop achteruit. Gelukkig gaat ie weg.

Afgelopen maandag sta ik in de winkel. Ik twee uur twee klanten gehad. Het wordt steeds rustiger en de stad is totaal verlaten. Heb het idee dat ik de enige ben die open is in de hele stad. Besluit om vijf uur de boel te sluiten. Voel mij niet echt prettig meer.

Afgelopen zaterdag ging ik weer eens lopend naar mijn werk. Het is best druk onderweg. Ben mij superbewust van de afstand die ik steeds neem van de mensen.

Waarom gaan de mensen nog steeds met zijn tweeën gezellig boodschappen doen?

's Avonds kijken Bob en ik naar iets om te lachen. Anders wordt je helemaal gek.

Gelukkig schijn het zonnetje, dan kan ik even ontspannen op het balkon.

Doodmoe wordt je van de hele situatie. Het vreet energie.

Mijn handen zijn knalrood van het vele wassen.

Mijn moeder belt mij onmiddellijk na het zien van een foto die ik doorstuur naar de groepsapp. De selfie is genomen vanaf de Bierkoning. Ik zie inderdaad wat wit. Zij denkt dat ik enorm ben afgevallen en dat ik al ziek ben. Zal de selfie wel zijn. De hele situatie gaat inderdaad niet in mijn koude kleren zitten, maar dat ligt niet alleen aan het werk, wat mij juist af en toe afleiding en positieve energie geeft.

Mijn zusje stuurt een video door van Dick Maas. Het is een lege stad. Mooi toch? Ik vind van niet. Ik vind het helemaal niet mooi. Althans niet in deze situatie. Ik heb liever mensen en overvolle terrassen. Deze beelden roepen bij mij niets fijns op.

De platenzaak is de enige die ook nog open is. Van de week besluit hij om alleen nog woensdag t/m zondag open te gaan. Maar gelukkig blijft hij open! Het is fijn om naar hem te zwaaien. Dat we er inieder geval nog allebei zijn. Mijn naaste buurman van de winkel, met de geborduurde/gehaakte kleding heeft al snel zijn deur gesloten.

De Damstraat, Kalverstraat en Spuistraat zijn totaal verlaten.

De groepsapp van de Bierkoning blijft de hele dag doorgaan met berichten. Ik kan het niet loslaten.

Even op een bankje gezeten op het Kattenburgerplein waar ik bij de apotheek mijn medicijnen had gehaald. Ik was toch een beetje aan het hamsteren gegaan uit voorzorg. Maar dat was wel even genieten van de zon. En wat een rust.

Geen paracetamol meer te vinden. Was pas laat met het idee dat het misschien handig was om dit in huis te hebben. Gelukkig kon Jos, mijn baas nog een pakje voor mij scoren.

vrijdag 27 maart

Ik wordt de laatste tijd om drie uur 's nachts wakker met een zeer beklemmend gevoel. Het lukt mij daar bijna niet meer in slaap te vallen. Lig een tijd wakker. Zou ik er maar uit gaan en TV gaan kijken? Net als ik denk dit gaat niet meer lukken blijkt ik toch weer in slaap gevallen te zijn.

In de JUMBO loop ik toch wat gestrest rond. Probeer snel mijn spullen te vinden. Een dame snauwt mij toe: "Dit is geen 1,5 meter!". Ik ben terechtgekomen in een soort kruispunt met allerlei grote winkelwagens. Probeer juist ruimte aan de vakkenvullers te geven. Wordt hier supernerveus van.

Kom in de bio en wil alleen crackers kopen. Er staat dat ze maar twaalf mensen in de winkel toelaten. De tekst over dat een mandje verplicht is heb ik niet gelezen. Ik maak mijn excuses aan de enigszins gestreste man achter de kassa. Zo weet hij niet precies hoeveel er in de winkel zijn. Ik beloof hem de volgende keer eraan te denken. Toch even wennen. Je gaat vaak toch op de automatische piloot. Ben veel aan het appen met vrienden. Mis het contact. Wil graag mijn verhaal kwijt en horen hoe het met hun gaat.

Oja had van de week nog meegedaan met Max beweegt. Zat er erg doorheen door apps van mijn werk dat de winkel open moest blijven terwijl ik er steeds alleen voor stond. De beweging en de neplachende trainer had ik op dit moment even nodig.

zaterdag 28 maart

We zijn nog steeds ver verwijderd van goede tijden. Met Joke gaat het steeds slechter, ze gaat hard achteruit en heeft het opgegeven. Bob en ik gaan zondag naar haar toe. Wel vreemd met die 1,5 meter afstand. Gisteren kregen we een bericht van Marianne, mijn schoonzus dat ze in het ziekenhuis ligt aan de beademing. Ze heeft het coronavirus. Dat was even schrikken. Erg onwezenlijk. Gelukkig heeft ze vandaag minder koorts en is ze onder controle.

zondag 29 maart

Bob en ik zouden vandaag naar Joke gaan. René belde gisteren. Het was een chaotisch gesprek volgens Bob. Maar Joke wilde ons niet meer zien. Ze had de hoop opgegeven en was er klaar mee. Erg heftig allemaal.

Gisterenavond drie concerten gezien. Eerst Clean Pete daarna Bob Wayne en vervolgens The Kik. Mooie momenten.

Ze stonden weer in de rij te wachten gisteren bij de Bierkoning. Helaas was het best fris buiten. Miriam kwam langs. Erg leuk om haar weer te zien en spreken.

Draag nu ook plastic handschoentjes in de winkel, net als mijn buurman van de platenzaak.

Mijzelf ontsnapte

halverwege de ronde een keurig kuchje, en op vijf meter afstand draaide een vrouw zich om met een gezichtsuitdrukking alsof ik in haar voortuin zat te kakken.

(Chris Buur, Volkskrant, 27 maart 2020)

zondag 29 maart

Gisteren weer een videogesprek met de familie. We houden er nu twee per week. Eén op woensdag en één op zondag.

Joke belde op. Bob en Joke hebben afscheid van elkaar genomen. Voor altijd. Ik zat net in bad. Wist niet wie er belde, maar kwam gelijk naar boven. Bob huilend op de bank. Heftig hoor.

Systeem valt uit op mijn werk. Even in de stress. Voel mij toch al kut. Bel mijn baas. Terwijl ik met 'm spreek, doet ie het weer. Ik bedank Jos. Misschien had ik even een luisterend oor nodig.

Komt jankend thuis. Heftige wind tegen. Kou. Ben zo klaar met alles.

dinsdag 31 maart

Gisteren belde Annelieke op mijn werk. Bij Joke wordt vrijdag 10 april euthanasie toegepast. Palliatieve sedatie zou voor haar te lang duren. Annelieke was wat verontwaardigd dat Leo op bezoek was gekomen nu zijn vrouw Marianne in het ziekenhuis ligt met het coronavirus. Leo zou waarschijnlijk ook wel besmet zijn, dus een gevaar vormen.

Het plastic tussen mij en de klant wat zorgt voor bescherming dat Jos heeft opgehangen bij de kassa is van ondoorzichtig plastic. Typisch de Bierkoning. Je ziet nauwelijks wie er tegenover je staat.

Veel fijne support van de mensen in de winkel. Hopelijk blijven deze mensen ook na de crisis bij ons langs komen in de winkel.

Vannacht werd ik wakker. Helemaal drijfnat van het zweet tussen mijn borsten. Zal toch geen griep hebben?

Vanavond weer een conferentie met nieuwe maatregelen door Rutte.

Mijn salaris ontvangen. Onmiddellijk over de balk gesmeten met allerlei lekkere spullen.

Bloemetje gestuurd naar mama. Dat kan ze vast wel waarderen. En je steunt daarbij ook nog eens de bloemisten. Die hebben het nu ook best zwaar.

Bob tegoedbon gestuurd voor een diner bij Bar Alt. Iets om op te verheugen in betere tijden.

Boodschappen gedaan voor de Tsjechische bureu. Ze hebben nu hulp hiervoor, maar die gaat alleen naar de Jumbo. Heb o.a. lekker brood voor ze gehaald en wat zoets voor Tomas bij de Marqt.

woensdag 1 april

Om 10.00 uur opgestaan. Natuurlijk wel eerst ontbeten met Bob om 8.00 uur. Hij werkt nu thuis, maar dit houden we erin. Heb geen zin meer. Geen zin om fris en fruitig te verschijnen voor de familiesapp. Geen zin in alles. Kan wel janken. Nou ja, misschien moet ik wel gaan douchen.

Videogesprek gehad met familie. Liep niet echt lekker. Was de enige die het raar vond dat er door hun gewandeld werd in de natuur terwijl dat werd afgeraden. Nu ook al ruzie met de familie. Huilend hing ik op. Gelukkig is het daarna weer een beetje bijgelegd via whatsapp. Wil toch wel graag het contact houden en elkaar door deze zware tijden slepen.

Weer kaas gehaald bij Kef voor bij de fondue. De dame achter de toonbank had het over een proeverij met bieren van de Bierkoning en kazen van Kef. Echt iets om naar uit te kijken!

Bij De Bruna staat enorme rijen. Gaat iedereen nu massaal lezen? Waarschijnlijk zijn het voornamelijk mensen zijn die hun pakketten wegbrengen of retourneren.

Merk dat ik ook wat bits wordt in de winkel. Ik roep naar een man die met zijn kar komt aanrijden: gaat u nu daarvoor? Hij blijkt zich niet bewust van het feit dat ik ook in een rij sta en trekt zich schoorvoetend terug.

Lijkt wel of ik ook aan het hamsteren ben. Loop met een grootverpakking w.c. rollen van de Jumbo over straat. Ze hadden niets anders. Voelt mij er zeer ongemakkelijk bij.

Margreet appde mij. Ik vertelde haar dat ik ruzie maakte met collega's en familie. Waarschijnlijk door de stress. Zij adviseerde om eerst tot tien te tellen. Misschien een wijs advies.

donderdag 2 april

Lekker in bad. Even relaxen.

Marianne mag weer naar huis.

Meer positief nieuws: de bloedwaarden van mama zijn weer verhoogd.

Eindelijk een bevredigende werkdag. Veel bekenden mensen. Het was gezellig. Goed gesprek met Jos. Kwam met prettig gevoel naar huis. Had zelfs wind mee.

vrijdag 3 april

Vannacht werd ik om kwart over twee wakker. Dacht eerst dat het kwart over zeven was en er bijna uit moest voor het ontbijt. Lang wakker gelegen. Na het ontbijt, pap voorbereidt door Bob, weer wat bijgeslapen. Ideeën over proeverijen bij De Bierkoning. Met lokale producten bijv. kaas van Kef, chocolade van Kees Raat, Vleeswaren van Slagerij de Wit, Worsten van Brandt&Levi, Chocolade van Marjan Luttik enz. Met Bob als workshopleider. Lijkt mij echt te gek. Iets om voor te bereiden en op te verheugen.

We hadden een virtuele borrel met Walhalla. Was best gezellig. Daarvoor gesprek met Maarten. Bij Joke

wordt maandag euthanasie toegepast en vrijdag is het afscheid. Annelieke had het mij verkeerd verteld of ik heb het verkeerd begrepen.

zaterdag 4 april

Lekker uitgeslapen. Het is weekend en ik heb nog een dagje vrij.

In de rij voor asperges. Het lijkt wel de gaarkeuken. De sfeer is goed. Iedereen houdt afstand en lacht. Voel mij toch wat ongemakkelijk.

Bier halen bij Poesiat & Kater. Bij veel brouwerijen kun je nu bier bestellen of ophalen. Tja, zij moeten natuurlijk ook zien te overleven. Een sixpack Princessenbier afgevuld op 44cl blik gekocht. De Schwarzmänn gebrouwen in samenwerking met In de Wildeman was nog niet afgevuld en haal ik later deze week op.

Lekker in het zonnetje op ons balkon gezeten. Krantje lezen, bier drinken, worstenbroodje eten. Best oké eigenlijk.

Ik kan soms niet wachten tot het vijf uur is: borreltijd!

‘s Avonds weer naar live concerten Clean Pete en Bob Wayne gekeken.

zondag 5 april

Om 12.00 uur richting winkel vertrokken. Deze keer gaan wandelen. Het was een mooie zonnige dag. Het was erg rustig in de winkel. Bob kwam om een uur of half zes mij helpen. Samen naar huis gelopen. Het was een prachtige avond.

De mensen hebben een nieuwe hobby erbij. Er wordt erg veel hardgelopen en gefietst.

maandag 6 april

‘s Ochtends naar de Bierkoning gescheurd. Er zouden dozen bij ons worden afgeleverd worden om pakketten mee te verzenden. We zitten er om te springen. De klanten wachten al te lang. Gelukkig kwamen ze het brengen.

Vandaag krijgt Joke tussen vijf en zes euthanasie toegepast. Een trieste dag. Het zonnetje schijnt wel fel.

Zoals Bob het formuleerde: het leek een beetje op Oudejaarsavond. Bob en ik zaten vanaf vijf uur aan tafel met een alcoholvrije bier een krantje te lezen met de Beatles op de achtergrond. Wachten op een moment dat het voorbij zou zijn. We kregen geen telefoontje. Op een gegeven moment zagen we een post van Annelieke op Facebook dat haar moeder was overleden. Bob heeft op een gegeven moment zijn broertje gebeld. Bob wist niet goed wat te doen. Daarna maar TV gekeken en vissoep gegeten.

dinsdag 7 april

Bob heeft inmiddels contact gehad met René en Maarten. Joke is snel overleden. Met Bob een ommetje gemaakt. Het leek wel SAIL. Je moet steeds op je hoede zijn dat je niet te dicht bij de mensen in de buurt komt. Blij toen ik weer veilig thuis was.

woensdag 8 april

Gisteren was er weer een conferentie met Rutte. Het ziet er gunstig uit, maar we moeten volhouden. Muuk appde: “Hoe en wanneer gaan we mama weer zien?” Ik dacht aan een bezoekje met 1,5 meter afstand. Ik zou met de auto kunnen gaan. Misschien een keer in mei?

Bob vroeg of ik tarwebloem mee wilde nemen. Natuurlijk nergens te krijgen. Iedereen schijnt broden te bakken of appeltaarten. Waarschijnlijk om wat gezelligheid in huis te hebben.

Net bij de Jumbo geweest. Kwam mevrouw tegen in gangpad. Zonder kar. Ik kan het niet laten om daar wat van te zeggen. In een nogal snibbige toon. Achteraf schaamde ik mij voor mijn gedrag. De mevrouw liet mij nog wel voor.

's Ochtends weer videoapp met de familie. Mijn moeder kan niet wachten totdat ze weer naar de kapper kan gaan. Ik zou graag willen dat de cafés opengaan en ik mijn vrienden weer kan zien, Tja, zo heeft iedereen andere verlangens.

Er kwamen veel bekenden naar de winkel. Een goede sfeer.

Doordat ik nu minder werk heb ik meer tijd om kranten te lezen. Het ruimt lekker op. Gisteren kwam ik nog een Sir Edmund (bijlage Volkskrant) van 2016 tegen.

donderdag 9 april

Juliette de Wit, Parool, 7 april 2020

Iedereen is bezig zijn huis aan het opruimen, de cafés en restaurants zijn de boel aan het opknappen. Er wordt druk geschilderd en verbouwd.

Kwam een buurvrouw tegen. Haar man, die in een rolstoel zit, is opgenomen in het verpleeghuis. Het schijnt er verschrikkelijk te zijn. De bewoners leven er totaal geïsoleerd. Zij komt uit de zorg en mag bij grote uitzondering wel op bezoek bij haar man. Een verschrikkelijke situatie. Dan hebben wij het wel een stuk beter met zijn tweeën thuis.

Weer een bakje eten gebracht bij de burens. Georgische groenten met kruiden. Bob heeft het gemaakt. Wij hadden gisteren al de andere helft gegeten. Het smaakte erg goed.

vrijdag 10 april

Vandaag was het afscheid van Joke. Bob en ik gingen met de auto naar Driehuis. Vlak bij de begraafplaats aangekomen reden we toevallig net achter de kist van Joke aan. Het was een zonnige dag. De begraafplaats was erg mooi. We konden niemand een hand geven of omhelzen. We bleven op afstand. We zijn gaan lopen naar de aula. Met een man of vijftien. Alleen naaste familie. Marianne was er niet bij want die was nog te zwak door het Coronavirus. We kwamen aan bij een mooie ruimte. Er werd een nummer van the Beatles gedraaid. Op iedere bank gingen twee mensen zitten. Behalve Maarten en zijn gezin. Die waren met zijn vieren.

Annelieke, Maarten en zijn gezin ging eerst langs de kist om kaarsen aan te steken. Daarna hield Maarten een praatje. Het was erg goed verwoord. Bob en ik moesten enorm lachen door onze tranen. Daarna was Leo aan het woord. Hij vertelde veel over vroeger en de band die ze samen hadden. Tenslotte een vriendin van Joke. Ze kenden elkaar sinds hun vierde. Hadden veel kattenkwaad uitgehaald. Mooi om te horen. Er werden wat foto's vertoond en de dienst eindigde met the House of the Rising Sun. Bob en ik zaten op de achterste rij en moesten als eerste afscheid nemen. Dat was heftig. Zo definitief. We barsten in huilen uit. Gelukkig hadden we elkaar om te troosten. Na de dienst meegegaan met René voor een broodje. Dat ging goed. We hielden de afstand. Fijn om nog even na te praten. Het was een zeer verdrietig maar waardig afscheid.

zaterdag 11 april

Ik wordt met de dag dikker. Dat komt waarschijnlijk door dat borrelen met lekker hapjes en weinig beweging. Je probeert het toch een beetje gezellig te maken thuis. Vandaag maar weer eens lopen naar mijn werk.

Gisteren weer asperges gehaald in Lijnden. De rij was nog langer dan vorige keer. Ze hadden nu ook aardbeien.

Bob kwam mij halen van mijn werk. Met de auto. Er is toch nauwelijks verkeer. Wel lekker luxe zo'n taxi.

zondag 12 april

Ik heb steeds minder te melden. Zou het gewenning zijn aan het leven onder de coronacrisis?

maandag 13 april

Gisteren kwam Bob mij weer oppikken van het werk. We hebben heerlijk buiten gezeten met een bier. Zelfs na sluiting. Het was moeilijk om dit mooie moment los te laten. Ik voelde mij echt gelukkig. Het was zo'n prachtige avond. Heerlijk zomerzonnetje. De straat werd steeds rustiger, maar er viel genoeg te zien. Er was weer het plan om te kijken of ik misschien toch de winkel kan over nemen (samen met Kevin). Onze eerste reis na de crisis wordt waarschijnlijk Bamberg. Bob verlangde er naar terug. Maar eerst naar mijn moeder en In de Wildeman. Samen naar huis gefietst.

dinsdag 14 april

Bob heeft het hele paasweekend in de keuken gestaan. Hij heeft duivekater, Italiaanse paascake, kaastaart, appeltaart en rozijnenbroodjes gemaakt. Erg lekker. Wel een beetje veel voor twee personen. Waarschijnlijk is het voor hem een goede afleiding.

Gisteren weer bekenden in de winkel. Patrick en Arjan kwamen langs. Leuk ze weer te zien en te ontmoeten. De laatste nodigde ons uit voor de een virtuele Vrijmibo bij 't Kelkje. A.s. vrijdag gaan we borrelen met een stuk of vijftien man. In Zoom. Ben benieuwd.

Vandaag vroeg begonnen in de winkel. Door de crisis bestellen we bijna geen bieren meer, waardoor er behoorlijk wat gaten zijn ontstaan in de kasten. Omdat het nu toch zo rustig is leek mij een goed idee om deze klus om aan te pakken. Alle Nederlandse en Amsterdamse bieren van beneden heb ik aangevuld met bieren die boven in het schap stonden. Daarna de Nederlandse bieren verplaatst. Van drie kasten werden het twee goed gevulde kasten. In de lege kast komt nu Amsterdam. De bedoeling is om de kast die in het midden staat te verwijderen. Er is dan meer plek voor de klanten en we kunnen er een tafel neerzetten voor proeverijen die we willen gaan houden mocht de coronacrisis eenmaal voorbij zijn. Iniedergeval fijn om aan de gang te gaan en bezig te zijn met leuke dingen in de toekomst.

woensdag 15 april

Vandaag was het plan om samen met de drie zussen te wandelen. Muriel had voorgesteld de duinen bij Wijk aan Zee of het Twiske. We besloten voor de laatste optie te gaan omdat dat het dichtste bij was. Had mij goed voorbereid om op de plek van bestemming te komen, ik verdwaal namelijk nog wel eens en was in één keer

goed gereden. Helaas bleek het daar afgezet voor gemotoriseerd verkeer en het bleek uiteindelijk ook niet de juiste plek te zijn. Op aanwijzing van Muriel mijn route vervolgd. Enfin, uren bezig geweest, overal rondgeden en op een gegeven moment de moed opgeven. Bij toeval kwam ik toch nog op plaats van bestemming aan. Er was een volle parkeerplaats Mijn zussen waren inmiddels al aan het wandelen gegaan. Ik besloot naar poelier Ruig te gaan, die was daar vlak in de buurt. Dezelfde weg vervolgend kwam ik even later uit op de eerste plek waar ik was. Bleken de twee plekken vlak bij elkaar te liggen. Onderweg naar huis zag ik borden staan. Ga niet naar het Twiske i.v.m. corona. Blij dat het niet gelukt is. Waarschijnlijk heeft het zo moeten zijn. Volgende keer gaan we wandelen in Amsterdam

donderdag 16 april

Vandaag weer vroeg begonnen in de winkel. Lekker in alle rust de kasten kunnen ombouwen.

Er zaten op gegeven moment een stuk of zeven kunstenaars voor de winkel. Hingen om de bakfiets en de rolcontainer met kratjes die ik al buiten had gezet. Leek een beetje op een schijt aan coronafeestje. Het was echter een afscheid van de buurman. Was een erg leuke man, maar waarom mag dit wel? Geen politieagent die ingreep. Ik heb er wat van gezegd. Dat ik dat niet zo gepast vonden. Wij laten tenslotte maar één persoon per keer naar binnen en dan wel een samenscholing voor de deur. Beetje tegenstrijdig. Gelukkig gingen ze zonder veel mokken naar een andere plek.

Er kwam een fotograaf langs. Hij maakte foto's van ons ondoorzichtige plastic voor de kassa en met mij erachter. Heb hem daarna even gesproken. Hij wilde graag weten hoe wij als winkel met de coronacrisis omgaan. Ben benieuwd of er wat mee gedaan wordt.

's Avonds Oosterscheldekreeft gegeten. Waarschijnlijk komt ons tripje naar Zeeland dit jaar ook te vervallen. Had Bob besteld 'm besteld. Mijn feestjurk aangetrokken. Leek op een etentje in een restaurant. Was heerlijk!

Hou vol!

vrijdag 17 april

Koffie gehaald bij het koffiecultuurcentrum. Geeft altijd een prettig gevoel om daar langs te gaan. Fijn om weer even met de dame van de winkel te kletsen over het wel en wee van de kleine onderneming.

Eerder begonnen op mijn werk om wat orde te scheppen in de chaos. Veel leveringen moesten nog in de schappen worden gezet en ingeboekt.

Er waren veel klanten. Er stond weer een rij buiten. De sfeer was goed. Verder kwam Miriam weer langs in de winkel. Gezellig hoor om elkaar even te zien en te spreken.

's Avonds virtuele Vrijmibo. Wel gezellig, maar ben toch liever in de echte kroeg.

zaterdag 18 april

Lekker lang uitgeslapen. Het is tenslotte weekend. Ik heb nu zeven dagen achter elkaar vrij. Door de indeling van het rooster. Een soort vakantie dus. Helaas kan ik nergens heen. Maar er valt nog genoeg op te ruimen in het huis.

Op Facebook verschijnen steeds meer foto's van mensen die door hun partner of d.m.v. de tondeuse hun haren bijwerken. Alle kappers zijn dicht en dat begint toch een probleem te worden.

Lijkt wel of de mensen steeds makkelijker beginnen te worden. Gezellig met zijn tweeën winkelen, veel volk op straat. Net of er helemaal niets meer aan de hand is.

zondag 19 april

's Ochtends videobellen via Whatsapp. Lukte niet om verbinding te krijgen met iedereen. Overgeschakeld naar skype. Daar was het beeld nogal schokkerig.

Ontbeten met heerlijke pannenkoeken gemaakt door Bob. 's Middags gewandeld door de stad. Het was een mooie zonnige dag. Door de binnenstad gewandeld. Lekker rustig. Daarna weer oude kranten lezen en een bier met borrelhap op het balkon.

maandag 20 april

Mijn fiets was kapot. Van Moof was niet open en bleek na telefonisch contact alleen elektrische fietsen te repareren. Hij verwees mij naar de lokale rijwielhandel. Naar het Zwarte Fietsenplan gelopen met fiets aan de hand. De fiets had een lekke band, losse spaken en rammelende kettingkast. Ze konden 'm maken. Kosten waren 120 euro. Wel wat veel geld. Toch blij dat ik 'm 's middags weer kon ophalen. Beter op de fiets naar mijn werk dan met het openbaar vervoer in deze coronatijd.

Mijn moeder appde. De specialist had haar gebeld. HB te laag, witte bloedlichaampjes te hoog. Mergbeen-punctie werd uitgesteld. Ik las op het internet wat de medici erover zeiden en kwam terecht bij leukemie. Dat was erg confronterend. Wil haar graag zien. Liefst zo snel mogelijk. Misschien is er een mogelijkheid om elkaar te ontmoeten in het parkje om de hoek. Met afstand zou dat toch moeten kunnen. Morgen maar eens bespreken met de zussen.

dinsdag 21 april

Gewandeld met de zussen. Om 11.00 uur afgesproken bij de pontjes achter het CS. Prachtige dag. Zonnig. Wel veel wind. We hebben een beetje door de binnenstad gewandeld. Erg leuk om elkaar weer in het echt te spreken en te zien. Bij De Engelse Reet stond eigenaar Teun. Wat met 'm gekletst en zussen mochten in het café kijken. Amsterdam is wat dat betreft net een dorp. Zondag kwamen we al Ellen en haar collega van de Prael tegen. Ze zaten voor de winkel. Ook even bijgekletst.

Het was nog steeds rustig in het centrum. Ook het station was uitgestorven

's Avonds geluisterd naar een webinar van Pakhuis de Zwijger met als thema "Winkelstraat in nood". Was interessant. Weer tips om over na te denken.

Ook was Rutte er weer met een persconferentie. Weinig nieuws. Behalve de lagere scholen gaan openen en de kinderdagverblijven. Oja, en de tandartsen. Hoe zal het gaan met de economie? Daar zijn veel mensen nu mee bezig. Een horecabaas zei dat 1 op de 4 horecabedrijven waarschijnlijk zal omvallen.

Ze hebben het ook steeds over de 1,5 meter maatschappij. Hoe moet dat in vredesnaam in de kroeg, theater en restaurant doorgevoerd worden?

woensdag 22 april

Weer verder gegaan met opruimen net als vele anderen in deze crisis. Verder in de kleine kamer. In een kast kwam ik veel posters tegen van concerten waar ik geweest ben. Alhoewel sommige behoorlijk gehavend waren, durfde ik ze toch niet weg te gooien. Ook de vele te kleine en vervaalde t-shirts met bands erop of festivals (bijv. Lowlands of Bierfestival) gingen weer terug de kast in. Mooie herinneringen. Zouden we ooit weer op pad kunnen?

donderdag 23 april

Om 10.00 uur vertrokken met de auto richting mama. Harm stond mij al buiten op te wachten. Eerst van het toilet gebruik gemaakt. Daarna naar mama. Ze zat in het parkje. Ze had speciaal voor het bezoek bijpassende oorbellen en sokken aangedaan. Het waren weliswaar kerstsokken, maar het ging om de groene kleur, die paste het beste bij de rest van haar outfit. Er was een gezellig zitje gemaakt. Ik kreeg koffie met koek en daarna een broodje en melk. Alhoewel het papieren bekertjes waren en wegwerpservetjes (Harm had zelfs plastic handschoentjes neergelegd) was Bob uiteindelijk behoorlijk pissed off. Misschien heeft hij wel gelijk. Was er toch een te grote kans op besmetting op deze manier. Ze gingen er naar mijn idee wel zorgvuldig mee om, maar misschien hadden we toch gewoon alleen even moeten kletsen op een bankje en verder niet. Zoals ik het gewild had. Met mijn moeder nog een stukje gewandeld. Toch fijn om haar weer in het echt te zien.

Trump denkt dat hij de oplossing heeft gevonden voor het coronavirus: patiënten injecteren met desinfectiemiddel of bestralen met uv-licht.

vrijdag 24 april

Ontbeten, telefonisch contact met Marion, opgeruimd, boodschappen gedaan, contact met Michel en Marjolein op straat, Vrijmibo via Zoom met 't Kelkje. Er vindt wat gewenning plaatst tegenover de coronacrisis.

zaterdag 25 april

Uitgeslapen en ontbeten met pannenkoekjes. Daarna naar het werk. Was mooie dag. Goede omzet. 's Avonds Clean Pete via livestream op Facebook.

zondag 26 april

Bob had Kachapuri gemaakt voor het ontbijt. Heerlijk. Daarna videobellen met familie. Veel haperingen. Daarna op tijd naar het werk. Bieren omboeken van Oost, wat we nu te huur hebben staan, naar het Centrum. En koelkasten en Duitse schap aanvullen. Was een gezellige dag. Veel bekenden. Leek wel het proathuus. Einde van de middag kwam Bob en na afloop hebben we gezeten op ons favoriete terras van dit moment: voor de Bierkoning in het zonnetje genietend van de straattaferelen.

maandag 27 april

Koningsdag of nee woningsdag. Dit jaar geen vrijmarkt op straat maar verkoop vanuit de eigen woning. Uitgeslapen en ontbeten met zelfgebakken broodjes van Bob en knakworst. Het was een zonnige dag. Op het balkon gezeten en krantjes gelezen. Om half vier via Whatsapp getoost met diverse vrienden. Erg leuk om te doen. Kreeg van iedereen reacties terug. Toch nog een koningsdag in gezelschap van vrienden.

dinsdag 28 april

Het huis opgeruimd en mijzelf ook een opknappbeurt gegeven. Mijn lichaam gescrubd, haar grijs geverfd (helaas weer niet gelukt) en avocadomasker toegepast.

woensdag 29 april

Het videobellen met de familie een uurtje vervroegd zodat ik op tijd op mijn werk kon zijn. Kees kwam het eind van de middag. Het gaat voor ons met het busje naar België rijden om Antidoot te halen. Er moest veel papierwerk ingevuld worden om op dit moment de grens over te kunnen.

donderdag 30 april

Een bericht van het Parool. De clubs in Amsterdam o.a. Paradiso en de Melkweg willen i.p.v. een 1,5 meter afstand een leeftijdsgrens gaan invoeren. Ik plaats een bericht op Facebook met de tekst WTF. Het moet toch niet gekker worden. De meningen zijn verdeeld.

Ik kijk 's avonds naar Jinek. Er wordt met gasten teruggeblikt naar het begin van de coronacrisis. Hoe men er op dat moment inzat. Ik moet terugdenken aan het moment dat Jeanet de Warners Reünie annuleerde. Ik zat in de organisatie en was druk bezig met voorbereidingen. Ik dacht toen nog; Is dat niet wat te snel en een te overhaaste beslissing. Vanuit het ziekenhuis waar zij werkt had zij echter berichten ontvangen dat er barre tijden zouden aankomen. Achteraf bleek ze het bij het juiste eind te hebben.

vrijdag 1 mei

De regen kwam met bakken naar beneden. Toch op de fiets gestapt. Het is in deze coronatijd even niet anders. Met de tram gaan is voor mij geen optie.

zaterdag 2 mei

Vandaag maar koekjes gaan bakken net zoals de meeste andere mensen. Gemberkoekjes uit het boek van bakker Holtkamp. In het begin van de coronacrisis was er geen bloem of gist meer te vinden. Iedereen was brood of appeltaart aan het bakken. Wat koekjes gebracht naar buurman Tomas.

zondag 3 mei

Muriel ging fietsen met een vriendin, mijn moeder lag nog te slapen en ik was net begonnen aan het ontbijt dus we hebben het videobellen maar uitgesteld tot morgen.

Ben keimoe. Of het komt door de weersomslag of gewoon van de hele toestand van de afgelopen weken. Met de lift naar boven. Ga tegenwoordig bijna altijd met de trap. Lijkt mij veiliger. Nu even geen puf.

maandag 4 mei

In het Parool wordt teruggeblikt naar het begin van de coronacrisis. Ik moest denken aan het weekend dat Bob en ik in Brussel waren en een biermaaltijd hadden met bieren van Loverbeer bij La Tana. We bleken uiteindelijk de enige gasten. We zaten aan tafel met vrienden en medewerkers van Valter, de brouwer van Loverbeer. Allemaal Italianen. Voornamelijk uit Noord-Italië. Later werd duidelijk dat daar een uitbraak had plaatsgevonden van het coronavirus. Ik heb het toen enigszins bezorgd opgezocht op internet. Ze bleken gelukkig net buiten het gebied te komen.

Vanavond was de herdenking. De Dam was helemaal verlaten op het Willem Alexander, Maxima, Rutte, Femmeke Halsema en Gerdi Verbeet na. Aan de éne kant had het iets lachwekkends omdat het zo'n absurde situatie was. Er werd bijv. een toespraak gehouden voor geen publiek. Aan de andere kant was het hartverscheurend en zo aangrijpend dat de tranen over mijn wangen rolden.

dinsdag 5 mei

Ik las op de sociale media dat per 1 juni waarschijnlijk de terrassen zullen opengegaan. Dat zou een geweldig verjaardagscadeau zijn!

Het zou vandaag eigenlijk een officiële vrije dag zijn (eens in de vijf jaar) maar er waren toch geen concerten dus ik besloot maar naar het werk te gaan. Er waren weer aardig wat mensen in de stad. Ook een aantal toeristen.

woensdag 6 mei

Vandaag was er weer conferentie met Rutte. Hij verkondigde o.a. dat per 1 juni de cafés en terrassen weer openmogen. Dat is mooi nieuws! Ik wilde al boeken voor 1 juni bij In de Wildeman. Het is dan mijn verjaardag. Ze gaan waarschijnlijk met een reserveringslijst werken. Bob werd daar erg kwaad over.

Hij zei dat ik waarschijnlijk niet de enige zal zijn die op de eerste dag op een terras wil gaan zitten en dat het geheid een gekkenhuis gaat worden. Misschien heeft hij gelijk. Maar het leek mij zo'n te gek verjaardagscadeau!

Ik las op Twitter iemand die verkondigde "Straks is de quarantaine voorbij en heb ik nog steeds de plinten niet gelegd" (Wil Eikelboom). Zoiets heb ik ook wel een beetje. Wat heb ik nou daadwerkelijk gedaan in huis? Er valt nog veel op te ruimen!

donderdag 7 mei

Binnenkort ben ik jarig en dan gaan als het goed is de restaurants weer open. De meeste zijn sowieso dicht op maandag, maar Bob opperde het Georgische restaurant Batoni Khinkali. Ik stuurde ze een berichtje en we zijn welkom! Dat is echt iets om mij op te verheugen.

Misschien moeten Bob en ik ook maar wat mondkapjes in huis halen. Hij schijnt verplicht te worden in het openbaar vervoer.

vrijdag 8 mei

Ik ben gevraagd om mee te doen met een challenge op Facebook om 10 platen te plaatsen die invloed hebben op mijn muzikale smaak. Eerst had ik er niet zo'n zin in, zo'n kettingbrief, die verplichting, maar vond het op een gegeven moment toch wel leuk om erin te duiken. Ik kan het dan helaas niet meer los laten en ga gelijk de diepte in. Terug naar mijn verleden op zoek naar foto's en oude agenda's. Kan het nu wel mooi combineren met de kasten die ik aan het opruimen ben met allerlei knipsels en papierwerk.

Met Margreet en Bob 's middags op de kade gezeten met eigen drank en hapjes. Er was een heerlijk zonnetje. Erg leuk om elkaar weer te zien en spreken.

VRIJMIBO met vaste kern van 't Kelkje. Alleen mannen. Het gesprek ging al snel over de kapper. Grappig dat ze daar zo mee bezig zijn.

zaterdag 9 mei

Vandaag kwam Bob mij weer ophalen van mijn werk en hebben we na sluitingstijd heerlijk voor de winkel in het zonnetje gezeten met een bier. Bob had mijn verslag gelezen en vond het opvallend dat onze afgelaste vakantie naar Parijs er niet in stond. Daar waren wij best mee bezig geweest. We kwamen tot de conclusie dat er waarschijnlijk uiteindelijk in het begin toch andere dingen belangrijker waren. De dagen voor onze reis speelde er natuurlijk al het één en ander, maar na overleg waren we nog steeds van plan om ons tripje naar Parijs voort te zetten. Zondagochtend (15 maart) bleek echter dat de dag ervoor alles in Parijs op slot was gegaan. O.a. de cafés, de restaurants en de musea. Het leek ons daarom weinig zinvol om onze vakantie voort te zetten. Onze annuleringsdatum was helaas net de avond daarvoor verstreken. Het kostte Bob nog best wat gedoe om ons geld terug te krijgen, maar gelukkig is dat uiteindelijk gelukt. Onze tweede trip naar Parijs zou in maart zijn. Christo zou dan de Arc de Triomphe gaan inpakken. Van de week hoorde Bob het bericht dat het is afgelast. Het wordt waarschijnlijk een jaar later.

zondag 10 mei

Vanochtend weer een videoapp met de familie. We hadden het voornamelijk over de kappers die weer opengaan en de aanschaf van mondkapjes. Het wordt verplicht in het openbaar vervoer om een mondkapje te dragen. Mijn moeder had er al een paar in huis. Mijn zusje gaat ze waarschijnlijk aanschaffen bij een paar vrouwen in de buurt die ze zelf maken. Ik was van plan om van de week naar de Etos of HEMA te gaan. Lijkt mij beste vreemd met zo'n kapje op. We gaan het meemaken.

maandag 11 mei

Vandaag hebben Bob en ik 33,5 jaar verkering. En we zijn 13,5 jaar getrouwd. Normaal zouden we dan uit eten gaan, maar dat kan helaas niet. We hebben bedacht om eten te gaan halen bij Sham het Syrische restaurant. We hebben daar al een paar keer eerder gegeten. Erg lekker! Dan gaan we thuis de tafel maar feestelijk aankleden. En we hebben vast nog wel ergens in het huis een mooie fles wijn staan.

(intelligente lockdown
huidhonger
het nieuwe normaal
de 1,5 meter maatschappij)